

ROZHODNUTIE

Číslo: 042/33019/2023/PR/SD
Číslo spisu: 6333-2023-BA

V Bratislave dňa 04. 12. 2023

Predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie elektroenergetiky č. 0072/2023/E-SD z 24. augusta 2023

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti Letisko M.R.Štefánika – Airport Bratislava, a.s. (BTS), Letisko M.R. Štefánika, 823 11 Bratislava II, IČO: 35 884 916, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie elektroenergetiky č. 0072/2023/E-SD z 24. augusta 2023 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor regulácie elektroenergetiky (ďalej len „prvostupňový orgán“ alebo „úrad“) vydal dňa 24. augusta 2023 rozhodnutie č. 0072/2023/E-SD, č. sp. 4944-2023-BA, ktorým bola spoločnosti Letisko M.R.Štefánika – Airport Bratislava, a.s. (BTS), Letisko M.R. Štefánika, 823 11 Bratislava II, IČO: 35 884 916 (ďalej len „účastník konania“) uložená pokuta podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení zákona č. 256/2022 Z. z. (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) vo výške 1 300,- eur za spáchanie správneho deliktu tým, že účastník konania porušil povinnosť podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože v lehote do 31. augusta 2022 nepredložil úradu návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia 2023 - 2027 pre regulovanú činnosť pripojenie do sústavy, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z.
2. Rozhodnutie č. 0072/2023/E-SD z 24. augusta 2023 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 24. augusta 2023.
3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené dňa 08. septembra 2023 a zaevidované pod č. 33019/2023/BA (ďalej len „odvolanie“).

4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa 06. októbra 2023 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením č. 27692/2023/BA z 27. júla 2023 začal správne konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty bude úradom zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania 27. júla 2023.
6. Prvostupňový orgán oznámením č. 27692/2023/BA z 27. júla 2023 účastníkovi konania zároveň uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do desiatich pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
7. Účastník konania sa pred vydaním rozhodnutia prvostupňovému orgánu vyjadril listom doručeným dňa 08. augusta 2023.
8. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinnosti vydal 24. augusta 2023 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil pokutu vo výške 1 300,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie deliktu uvedeného v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 24. augusta 2023.

II. Odvolanie účastníka konania

9. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 08. septembra 2023. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne.
10. Účastník konania uviedol, že zotrváva na svojich tvrdeniach uvedených vo vyjadrení k oznámeniu o začatí správneho konania, pričom dodáva nasledovné.
11. Úrad v rozhodnutí uviedol, že *„Skutočnosť, že účastník konania v posledných obdobiach nepripájal nového žiadateľa do sústavy resp. neúčtuje poplatok za pripojenie, nie je okolnosťou vylučujúcou zodpovednosť účastníka konania za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil tým, že nepredložil úradu v zákonom stanovenej lehote návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia pre regulovanú činnosť pripojenie do sústavy.“* Účastník konania uviedol, že s uvedeným zásadne nesúhlasí. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov (ďalej len „zákona č. 251/2012 Z. z.“) platí, že podnikaním v energetike je výroba, uskladňovanie, prenos, distribúcia, agregácia a dodávka elektriny, t. j. šesť základných činností v oblasti energetiky, na ktoré sa vyžaduje povolenie. Ďalej účastník konania poukázal na znenie § 11 ods. 1 a ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. Účastník konania uviedol, že z uvedeného jednoznačne vyplýva, že hoci v zmysle zákona č. 251/2012 Z. z.

sa podnikaním v energetike rozumie len šesť základných činností, podľa zákona č. 250/2012 Z. z. už cenovej regulácii podlieha nie šesť, ale dvanásť činností. Napríklad podnikaním v elektroenergetike je výroba elektriny, avšak pôvodná vyhláška o cenovej regulácii, platná v čase zákonného termínu podania cenového návrhu na prvý rok nového regulačného obdobia, bližšie špecifikuje jednotlivé druhy výroby elektriny, ktoré podliehajú cenovej regulácii, a to výroba elektriny z OZE, výroba elektriny kombinovanou výrobou a výroba elektriny z domáceho uhlia. Podnikaním v elektroenergetike je rovnako aj dodávka elektriny, avšak pôvodná vyhláška o cenovej regulácii, platná v čase zákonného termínu podania cenového návrhu na prvý rok regulačného obdobia, bližšie špecifikuje jednotlivé druhy dodávky elektriny, ktoré podliehajú cenovej regulácii, a to dodávka elektriny dodávateľom poslednej inštancie, dodávka elektriny odberateľom v domácnosti a dodávka elektriny odberateľom mimo domácnosti. Ďalšou činnosťou vyžadujúcou povolenie v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z. je distribúcia elektriny, pričom v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. cenovej regulácii podlieha pripojenie do sústavy a prístup do distribučnej sústavy a distribúcia elektriny. Podľa argumentácie úradu, ak regulovaný subjekt má v povolení činnosť distribúcia elektriny, automaticky musí vykonávať aj činnosť pripojenia do sústavy, a teda musí mať vydané dve cenové rozhodnutia (jedno na distribúciu a druhé na pripojenie). Podľa tejto logiky by však muselo platiť aj to, že ak má nejaký regulovaný subjekt v povolení uvedenú činnosť výroba elektriny, tak potom musí mať automaticky vydané všetky tri druhy cenových rozhodnutí, alebo ak má v povolení činnosť dodávka elektriny, musí predložiť cenové návrhy pre všetky tri druhy dodávky, lebo to, že túto činnosť nevykonáva, podľa tvrdenia úradu neznamena, že jeho povinnosť podať cenový návrh týmto zaniká a regulovaný subjekt je povinný podať návrh ceny v stanovenej lehote bez ohľadu na fakt, či túto činnosť vykonáva alebo nie.

12. S ohľadom na uvedené účastníka konania konštatoval, že takáto argumentácia úradu nemôže obstáť, nakoľko ak raz regulovaný subjekt určitú činnosť podliehajúcu cenovej regulácii nevykonáva, nemá ani povinnosť podať cenový návrh na prvý rok regulačného obdobia, vlastne len pre prípad, čo keby v budúcnosti túto činnosť predsa len vykonával.
13. Účastník konania uviedol, že od roku 2013 nepripájal do svojej distribučnej sústavy žiadne nové odberné miesto, t. j. túto cenovo regulovanú činnosť nevykonáva viac ako desať rokov, a preto ani nie je povinný podávať na schválenie cenový návrh. Ak by účastník konania vedel o tom, že do jeho sústavy sa plánuje pripojiť nové odberné miesto, je oprávnený kedykoľvek v priebehu regulačného obdobia požiadať o schválenie ceny za pripojenie a následne po tom, ako budú zo strany žiadateľa o pripojenie splnené technické a obchodné podmienky pripojenia, tento subjekt pripojiť a uplatniť si voči nemu poplatok za pripojenie.
14. Miesta distribučná sústava účastníka konania účastníka konania je z pohľadu počtu odberných miest stabilizovaná a nachádza sa v areáli, ktorý účastník konania užíva ako vlastníka alebo na základe zmlúv o dlhodobom nájme resp. užívaní. Odberné miesta, ktoré využívajú tretie subjekty (nájomcovia) predstavujú objekty (nehnutelnosti), ktoré sú vo vlastníctve účastníka konania a ktorých časť účastník konania prenajíma tretím stranám na základe nájomných zmlúv, pričom sa ale jedná o dávno vytvorené (jestvujúce) odberné miesta, v rámci ktorých sa menia len nájomcovia a na tieto odberné miesta sa v prípade zmeny jeho užívateľa poplatok za pripojenie neaplikuje v zmysle § 31 ods. 6 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 246/2023 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia vybraných regulovaných činností v elektroenergetike a niektoré podmienky vykonávania regulovaných činností v elektroenergetike (ďalej len „vyhláška č. 246/2023 Z. z.“).

15. Účastník konania uviedol, že potrebu stanovovať poplatok za pripojenie konzultoval priamo so zástupcami úradu, ktorí konštatovali, že ak účastník konania nemá záujem ho aplikovať, je to jeho rozhodnutie a nepredloženie cenového návrhu za pripojenie v takomto prípade nebude úradom posudzovaný ako správny delikt. Napriek pravidelným kontrolám realizovaným úradom u účastníka konania zástupcovia odboru kontroly nikdy nekonštatovali porušenie § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z.
16. K argumentu úradu, že „*pripojenie do sústavy predstavuje súbor prác, tovarov a služieb, ktoré prevádzkovateľ musí vynaložiť alebo zaobstarat' pri pripájaní elektroenergetického zariadenia alebo zmene parametrov existujúceho elektroenergetického zariadenia. Ide o investíciu prevádzkovateľa sústavy vyvolanú treťou stranou, ktorú by tento prevádzkovateľ neuskutočnil, ak by o tom tretia strana nepožiadala, a je teda primerané požadovať, aby náklady na túto investíciu tretia strana znášala. Avšak v snahe zabrániť prenosu neprímeraných a neodôvodnených nákladov prevádzkovateľa sústavy podlieha pripojenie do sústavy cenovej regulácii*“, účastník konania uviedol, že pripojenie nového odberného miesta do miestnej distribučnej sústavy účastníka konania v roku 2013 bolo realizované v plnom rozsahu na náklady žiadateľa o pripojenie, a preto sa aj žiadateľ a účastník konania dohodli v zmluve o pripojení, že povinnosť uhradiť cenu za pripojenie sa na žiadateľa nevzťahuje, nakoľko účastník konania nemal s realizáciou nového odberného miesta žiadne náklady.
17. Tvrdenie úradu, že cenová regulácia pripojenia má zabrániť účastníkovi konania v prenose neprímeraných a neodôvodnených nákladov môže viesť k predpokladu, že bez *ex ante* stanovenia ceny pre pripojenie do sústavy, vzniká priestor na prenesenie neprímeraných alebo neodôvodnených nákladov buď na ostatných užívateľov sústavy alebo na žiadateľa o pripojenie do sústavy prostredníctvom distribučných sadzieb. Tento predpoklad je však chybný a neoprávnený, keďže účastník konania preberá tarify za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny nadradeného prevádzkovateľa distribučnej sústavy a nepredkladá úradu vlastný cenový návrh. Z uvedeného dôvodu v prípade účastníka konania neexistuje žiadny spôsob, ako by mohol svojou cenovou politikou formou tzv. krížovej dotácie preniesť akýkoľvek náklad spojený s pripojením žiadateľa do taríf za distribúciu elektriny pre ostatných užívateľov sústavy. Rovnako účastník konania nedisponuje žiadnymi možnosťami, ako preniesť neprímerané alebo neodôvodnené náklady na žiadateľa o pripojenie, keďže prevádzkuje zastabilizovanú miestnu distribučnú sústavu, pri ktorej existuje oddelená evidencia aktív a pasív, nákladov a výnosov medzi regulovanými činnosťami, ktorá je vykonávaná na základe pravidiel rozvrhovania aktív a pasív schválených úradom, ktorých výsledky sú každoročne reportované úradu, pričom zároveň platí, že vždy boli a sú zo strany účastníka konania dodržiavané a zohľadnené eventuálne limity nákladov stanovené príslušným vykonávacím predpisom. V prípade vytvárania nového odberného miesta by úprava distribučnej sústavy bola realizovaná v rámci údržby a prevádzky, ktorú účastník konania zabezpečuje prostredníctvom vlastných zamestnancov a hodnota materiálových vstupov je zanedbateľná. V dôsledku vzniku nových odberných miest (pripojení) by nemohlo prísť k dodatočnému rastu režijných nákladov, pretože počet pripravených a uzatvorených zmlúv nemá vplyv na počet alebo náklady zamestnancov, ktorí danú činnosť vykonávajú a rovnako nebudú znamenať ani zvýšenie záťaže v ostatných nákladových strediskách. Vybudovanie prípojky do miestnej distribučnej sústavy by v súlade so zákonom č. 251/2012 Z. z. realizoval žiadateľ o pripojenie, ktorý bude mať súvisiace náklady plne pod vlastnou kontrolou. Hodnota ročných oprávnených primeraných nákladov je určovaná v súlade s pravidlami rozvrhovania aktív a pasív, pričom vzhľadom na vyššie uvedené je vplyv nových pripojení v zásade nemerateľný.

18. Účastník konania uviedol, že podanie vlastného cenového návrhu k 31. augustu 2022 nebolo možné vykonať, keďže úrad v rozpore s § 40 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. nevydal vykonávací predpis, ktorým by určoval rozsah a spôsob cenovej regulácie, ako ani náležitosti cenového návrhu pre poplatky za pripojenie do distribučnej sústavy pre prvý rok nového regulačného obdobia, t. j. pre rok 2023. Prvý návrh takéhoto právneho predpisu bol zaradený do medzirezortného pripomienkového konania až k 29. septembru 2022, t. j. už po uplynutí termínu stanoveného na podanie cenového návrhu. Zo strany úradu nebolo vydané ani žiadne usmernenie, ako majú regulované subjekty postupovať v prípade, ak v minulosti nemali vydané cenové rozhodnutie, a zároveň nemajú záujem o prevzatie cenníka poplatkov za pripojenie nadradenej regionálnej distribučnej sústavy.
19. K uvedenému úrad len stručne v rozhodnutí konštatoval, že účastník konania bol povinný v zákonom termíne predložiť návrh ceny za pripojenie podľa vtedy platnej vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 18/2017 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike a niektoré podmienky vykonávania regulovaných činností v elektroenergetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 18/2017 Z. z.“), pričom ak nebol schopný predložiť úradu úplne vyplnený návrh ceny, bol povinný predložiť návrh ceny neúplný, pričom by následne začalo konanie o cenovej regulácii tak, ako tomu bolo aj v prípade iných regulovaných subjektov. Úrad pritom opomína skutočnosť, že účastník konania je pri vykonávaní regulovaných činností v zmysle povolenia povinný postupovať podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z., ktorý jednoznačne určuje povinnosť postupovať podľa všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorý mal úrad vydať včas v zmysle § 40 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. Akékoľvek odchýlky proti tomuto postupu by, bez predchádzajúceho usmernenia úradu, predstavovali nezákonný postup. V tomto kontexte účastník konania zdôraznil, že vyhláška č. 18/2017 Z. z. neobsahovala metodiku spracovania vlastného cenového návrhu poplatku za pripojenie na rok 2023, ale len možnosť prevziať cenník za pripojenie od nadradeného subjektu. Platnosť pôvodnej vyhlášky bola vo všeobecnosti limitovaná len na regulačné obdobie 2017 – 2022, avšak znenie vyhlášky umožňovalo spracovať cenové návrhy len pre činnosti, kde bol explicitne uvedený spôsob tvorby ceny aj na obdobie roku 2023, napr. v prípade dodávky elektriny pre domácnosti alebo dodávky elektriny pre malé podniky.
20. Žiadny zákonný predpis neustanovuje účastníkovi konania povinnosť prevziať cenník nadradenej sústavy, ak má účastník konania záujem o svoje vlastné ceny. Ak by účastník konania spracoval cenový návrh podľa § 44 vyhlášky č. 18/2017 Z. z., výsledkom by bol, vzhľadom na regulačnú metodiku platnú pre predchádzajúce regulačné obdobie, pripojovací poplatok na NN v hodnote 0 eur/kW, keďže účastník konania v minulosti túto činnosť nevykonával, t. j. nemal žiadnu históriu nákladov za pripojenie nových odberných miest. Naopak aktuálne platná vyhláška č. 246/2023 Z. z. je pre účastníka konania zásadná, nakoľko v nej ustanovená metodika cenovej regulácie explicitne zohľadňuje už aj situáciu, kedy miestne distribučné sústavy v minulosti cenové návrhy na poplatky za pripojenie nepredkladali, teda nemali históriu nákladovosti), avšak podľa tejto novej metodiky je možné vypočítať cenu za pripojenie tak, aby výška nebola nulová.
21. To, že niektoré iné regulované subjekty podali návrh ceny za pripojenie podľa vyhlášky č. 18/2017 Z. z. je irelevantné, nakoľko s najväčšou pravdepodobnosťou sa jednalo o subjekty, ktoré reálne realizujú pripájanie nových odberných miest do sústavy, t. j. ide o regionálne distribučné sústavy alebo miestne distribučné sústavy, ktoré preberajú cenník nadradenej sústavy. Tento fakt však nemožno automaticky vzťahovať na všetky regulované subjekty rovnako, nakoľko každý regulovaný subjekt je jedinečný a vykonáva svoju

regulovanú činnosť v špecifických podmienkach, ktoré nemusia platiť rovnako pre všetky regulované subjekty.

22. Argument úradu, že účastník konania mal podať neúplný cenový návrh a aspoň by začalo konanie o cenovej regulácii, považuje účastník konania za neodborný, keďže vlastným zavinením úradu nedošlo k vydaniu aktuálneho cenového predpisu, podľa ktorého by bolo možné reálne návrh ceny spracovať a nepredkladať úradu len čisto z formálneho hľadiska *de facto* prázdny papier. Prístup úradu, ktorý pokutuje regulované subjekty za nesplnenie formálnej povinnosti, hoci predmetnú činnosť regulovaný subjekt vôbec nevykonáva, pričom sám úrad si nesplnil svoju zákonnú povinnosť včas vydať vykonávací predpis k tomu, aby s prípadne potreby bol príslušný regulovaný subjekt schopný svoju povinnosť splniť, považuje účastník konania za vysoko neprofesionálny a vrhajúci zlé svetlo na činnosť úradu. Účastník konania poukázal na skutočnosť, že cenové konania iných regulovaných subjektov, ktoré v zmysle odôvodnenia v rozhodnutí podali cenové návrhy v zákonom termíne do 31. augusta 2022, úrad v krátkej dobe prerušil a do dnešného dňa nevydal ani jedno cenové rozhodnutie pre pripojenie do sústavy na napätovej úrovni NN, prípadne predbežné opatrenie. Vzhľadom na fakt, že vyhláška, ktorú mal úrad vydať ma nové regulačné obdobie, bola len v štádiu prípravy resp. legislatívneho procesu, neexistuje preto rozdiel medzi podaním neúplného cenového návrhu a nepodaním návrhu na schválenie vôbec.
23. Účastník konania ďalej uviedol, že úrad v odôvodnení rozhodnutia *de facto* len cituje jednotlivé ustanovenia právnych predpisov a používa všeobecné zdôvodnenia svojho postupu bez toho, aby vzal do úvahy jednotlivé špecifiká účastníka konania týkajúce sa regulovaných činností, na výkon ktorých má vydané povolenie.
24. Zdôvodnenie výšky pokuty, že už v minulosti účastník konania porušil právne predpisy, za ktoré mu bola uložená pokuta, považuje účastník konania za irelevantné, nakoľko aj toto rozhodnutie o uložení pokuty bolo vydané „od stola“ a nezohľadňovalo špecifikum činnosti účastníka konania, ktorý nezpracoval zmeny v právnych predpisoch do svojho prevádzkového poriadku, keďže predmetná právna úprava menila predovšetkým také podmienky, ktoré sa činnosti účastníka konania netýkali. Napriek tomu, že prevádzkový poriadok každého regulovaného subjektu má zohľadňovať osobitosti jeho miestnej distribučnej sústavy a upravovať resp. špecifikovať v prevádzkovom poriadku len tie práva a povinnosti, ktoré sa týkajú jeho činnosti a jeho miestnej distribučnej sústavy tak, ako je to špecifikované aj v čl. 1 (úvodné ustanovenia) platného prevádzkového poriadku účastníka konania, úrad túto argumentáciu účastníka konania nezohľadnil a uložil mu podľa jeho názoru neoprávnene pokutu.
25. Účastník konania konštatoval, že úrad pri vydaní rozhodnutia nezohľadnil všetky tvrdené skutočnosti tak, ako ich uviedol účastník konania, pričom postupoval v rozpore s § 3 ods. 1, 4 a 5 správneho poriadku.
26. Účastník konania má za to, že úrad nepostupoval v zmysle zásad správneho konania a naďalej trvá na tom, že sa nedopustil žiadneho porušenia zákona č. 250/2012 Z. z., a teda sa nedopustil ani žiadneho správneho deliktu, za ktorý by mu musela byť uložená pokuta a žiada preto, aby bolo predmetné rozhodnutie zrušené v celom rozsahu.

III. Druhostupňové konanie

27. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku *správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*
28. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernu vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
29. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
30. Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
31. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku *správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
32. Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
33. Podľa § 47 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.*
34. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
35. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
36. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku, zákona č. 250/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.

37. Odvolací orgán z administratívneho spisu prvostupňového orgánu zistil, že prvostupňový orgán oznámením č. 27692/2023/BA z 27. júla 2023 začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
38. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza vyjadrenie účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania a odvolaním napadnuté rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán účastníkovi konania uložil pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu uvedeného v tomto rozhodnutí.
39. Ďalej administratívny spis prvostupňového orgánu obsahuje samotné odvolanie účastníka konania, postúpenie odvolania odvolaciemu orgánu zo 06. októbra 2023, záznam o presune spisu zo 06. októbra 2023 a upovedomenie prvostupňového orgánu zo 06. októbra 2023 o postúpení odvolania spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.
40. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie č. 36357/2023/BA z 11. októbra 2023, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu jeho zistenia a navrhnúť jeho doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 12. októbra 2023.
41. Účastník konania doručil odvolaciemu orgánu dňa 19. októbra 2023 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na svojich tvrdeniach uvedených v podanom odvolaní a naďalej zastáva názor, že sa nedopustil žiadneho porušenia zákona č. 250/2012 Z. z., teda sa nedopustil žiadneho správneho deliktu, za ktorý by mu musela byť uložená pokuta a žiada preto, aby bolo predmetné rozhodnutie zrušené v celom rozsahu. Ďalej účastník konania uviedol, že nemá žiadne námietky k podkladom, ktoré tvoria podklad pre vydanie rozhodnutia vo veci, k spôsobu ich zistenia, ani nemá návrhy na ďalšie doplnenie podkladov pre vydanie rozhodnutia.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

42. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
43. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.

44. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. a správnym poriadkom.
45. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
46. Podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. *návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia je regulovaný subjekt povinný predložiť úradu do 31. augusta posledného kalendárneho roka regulačného obdobia pre regulované činnosti podľa § 11 ods. 1 písm. a) až d) a § 11 ods. 4 písm. g) až i).*
47. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. *cenovej regulácii v elektroenergetike podlieha pripojenie do sústavy.*
48. Podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak nepredloží návrh ceny v lehote podľa § 14 ods. 5, 7 alebo 17.*
49. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až x), y), aa), ac), ae) až ai) a ak).*
50. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*
51. Prvostupňový orgán účastníkovi konania za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. uložil pokutu vo výške 1 300,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z.
52. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania uvedeným v odvolaní uvádza, že pre uloženie pokuty za spáchaný delikt je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojim konaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
53. V prípade zákona č. 250/2012 Z. z. je trestanie za správne delikty postavené na objektívnej zodpovednosti a zavinenie sa neskúma. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nedbanlivostného konania páchatel'a. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 250/2012 Z. z. konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom

chránené a proti ktorému konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správnych deliktov dopustil konaním, ktorých spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinnosti je objektívna, pretože zákon č 250/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť. Skutočnosti uvedené v odvolaní nezbavujú účastníka konania zodpovednosti za spáchaný správny delikt.

54. K argumentom účastníka konania ohľadne nevykonávania regulovanej činnosti pripojenie do sústavy odvolací orgán poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového orgánu a dodáva nasledovné.
55. Účastník konania je držiteľom povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny. Distribúcia elektriny je preprava elektriny distribučnou sústavou na časti vymedzeného územia na účel jej prepravy odberateľom elektriny. Prevádzkovateľ distribučnej sústavy vykonáva činnosti súvisiace s distribúciou elektriny v rámci prevádzkovania jeho distribučnej sústavy, okrem iného vykonáva aj činnosť pripojenie do sústavy.
56. Účastník konania je po dobu platnosti vydaného povolenia na podnikanie v energetike oprávnený na vykonávanie príslušnej povolenej regulovanej činnosti. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že účastník konania je povinný pri výkone regulovanej činnosti dodržiavať všetky povinnosti upravené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie sieťových odvetví, medzi ktoré patrí napr. fakturácia na základe úradom schválených cien.
57. Prevádzkovatelia distribučných sústav, teda aj účastník konania, majú povinnosť, po splnení obchodných podmienok a technických podmienok pripojenia, pripojiť účastníkov trhu do sústavy, ktorá je bližšie upravená na viacerých miestach v zákone č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že pripojenie do sústavy nepredstavuje len pripojenie nových odberných miest tretích subjektov do sústavy, ale zabezpečenie potrebnej kapacity na pripojenie v sústave a fyzické pripojenie jednak elektroenergetického zariadenia alebo odberného elektrického zariadenia do sústavy, pričom môže ísť aj o zmenu parametrov existujúceho elektroenergetického zariadenia alebo existujúceho odberného elektrického zariadenia. V prípade, že žiadateľ splní obchodné a technické podmienky pripojenia, prevádzkovateľ distribučnej sústavy, teda aj účastník konania, je povinný pripojiť zariadenie do sústavy, resp. zmeniť parametre existujúceho zariadenia, a v tomto prípade je oprávnený fakturovať žiadateľovi úradom schválenú cenu za pripojenie. Teda z uvedeného vyplýva, že účastník konania tým, že disponuje povolením na vykonávanie distribúcie elektriny, ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy, vykonáva aj regulovanú činnosť pripojenie do sústavy. Taktiež skutočnosť, že účastník konania v predchádzajúcom období nepripojil žiadne nové odberné miesto do svojej distribučnej sústavy, nezakladá objektívny predpoklad o tom, že v nasledujúcom období nepripojí žiadne zariadenie žiadateľa. Naviac, odvolací orgán opakovane uvádza, že činnosť pripojenie do sústavy predstavuje aj vykonanie zmeny parametrov už pripojeného zariadenia. Odvolací orgán uvádza, že skutočnosť, že účastník konania v posledných rokoch nevykonával regulovanú činnosť pripojenie do sústavy, nie je okolnosťou vylučujúcou zodpovednosť účastníka konania za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil tým, že nepredložil úradu v zákonom

stanovenej lehote návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia pre regulovanú činnosť pripojenie do sústavy.

58. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania, že konzultoval s úradom potrebu stanovovať poplatok za pripojenie uvádza, že úrad nevydal metodické usmernenie pre regulované subjekty, ktorým by informoval, že nepreloženie návrhu ceny v zmysle zákonnej povinnosti nebude posudzované ako správny delikt. Ďalej k argumentom účastníka konania odvolací orgán uvádza, že úrad nemá zákonnú povinnosť upozorňovať regulované subjekty na povinnosti, ktoré im vyplývajú z platnej právnej úpravy regulácie sieťových odvetví. Účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených zákonom, pričom je ďalej povinný sledovať všetky zmeny v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch. Na tomto mieste však odvolací orgán považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že účastník konania je držiteľom povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny. Podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolennej činnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a zákona č. 251/2012 Z. z., to znamená, že účastník konania má mať ustanovenú odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou. Účastník konania tým, že disponuje povolením na distribúciu elektriny, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky. V nadväznosti na argumenty účastníka konania odvolací orgán poukazuje na zásadu *ignorantia iuris non excusat* a teda, neznalosť zákona neospravedlňuje.
59. Odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti znenie ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého je návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia regulovaný subjekt povinný predložiť úradu v termínoch určených zákonom pre jednotlivé regulované činnosti. Zákon č. 250/2012 Z. z. exaktne vyjadruje povinnosť regulovaného subjektu predložiť návrh ceny za regulovanú činnosť v konkrétnom termíne, pričom neustanovuje žiadne výnimky z tejto povinnosti.
60. Ďalej odvolací orgán uvádza, že regulovaný subjekt, prevádzkovateľ distribučnej sústavy, je povinný v zmysle zákona č. 250/2012 Z. z. disponovať rozhodnutím úradu o schválení ceny za pripojenie do sústavy. Cenová regulácia úradu je hlavným nástrojom zabezpečenia transparentných, objektívnych a nediskriminačných podmienok pripájania. Odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti, že cena za pripojenie do sústavy sa úradom schvaľuje ako maximálna, ktorú nie je možné prekročiť. Avšak, účastník konania je oprávnený urobiť slobodné podnikateľské rozhodnutie a fakturovať za regulovanú činnosť pripojenie do sústavy cenu nižšiu ako tú, ktorá je schválená úradom.
61. Zákon č. 250/2012 Z. z. jednoznačne upravuje povinnosť účastníka konania mať úradom schválenú cenu za pripojenie do sústavy, keďže táto podlieha cenovej regulácii podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že účelom ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. je riadne plnenie povinností regulovaných subjektov predložiť úradu návrh ceny pre jednotlivé regulované činnosti, ktoré podľa zákona č. 250/2012 Z. z. podliehajú cenovej regulácii, pričom odvolací orgán zdôrazňuje, že úrad sa nemôže odchýliť od taxatívneho výpočtu regulovaných činností uvedených v § 11 zákona č. 250/2012 Z. z., resp. nemôže od cenovej regulácie upustiť. Cenová regulácia predstavuje

základný nástroj úradu na dosiahnutie transparentného a nediskriminačného spôsobu zabezpečenia dostupnosti tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané a konkurencieschopné ceny. Účelom ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. je taktiež ochrana užívateľov distribučnej sústavy a zabezpečenie ich práva na tovary a s nimi súvisiace regulované činnosti za primerané, jednoducho a jasne porovnateľné, transparentné a nediskriminačné ceny.

62. Účastník konania v odvolaní uviedol, že tvrdenie úradu, že cenová regulácia pripojenia má zabrániť v prenose neprimeraných a neodôvodnených nákladov, môže viesť k predpokladu, že bez *ex ante* stanovenia ceny pre pripojenie do sústavy vzniká priestor na prenesenie neprimeraných alebo neodôvodnených nákladov buď na ostatných užívateľov sústavy alebo na žiadateľa o pripojenie do sústavy prostredníctvom distribučných sadzieb. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že prvostupňový dané tvrdenie uviedol v súvislosti s významom cenovej regulácie poplatku za pripojenie, ktorej cieľom je, aby prevádzkovatelia distribučných sústav nevyžadovali od žiadateľov poplatky za pripojenie, ktoré by pozostávali z neprimeraných a neodôvodnených nákladov za pripojenie. Odvolací orgán má za to, že uvedené tvrdenie sa nevzťahuje na prenášanie nákladov na užívateľov sústavy prostredníctvom distribučných sadzieb.
63. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania ohľadne nemožnosti podania cenového návrhu z dôvodu chýbajúceho vykonávacieho predpisu odvolací orgán uvádza, že sa plne stotožňuje s argumentáciou a právnym záverom prvostupňového orgánu uvedeného v rozhodnutí.
64. Účastník konania bol povinný v zmysle § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. predložiť úradu návrh ceny za pripojenie do sústavy. Teda účastník konania mal zákonom ustanovenú povinnosť predložiť návrh ceny, pričom zákon č. 250/2012 Z. z. ďalej v § 14 ods. 4 upravuje náležitosti návrhu ceny.
65. Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 250/2012 Z. z. návrh ceny obsahuje (i) označenie regulovaného subjektu; (ii) navrhované ceny, podmienky uplatnenia cien a podklady podľa § 40 ods. 1; (iii) doklad o schválení návrhu ceny najvyšším orgánom obchodnej spoločnosti alebo družstva alebo spoločníkmi verejnej obchodnej spoločnosti alebo spoločníkmi komanditnej spoločnosti regulovaného subjektu podľa osobitného predpisu; (iv) vyhodnotenie vplyvu návrhu ceny na jednotlivé skupiny odberateľov.
66. Účastník konania bol povinný v termíne do 31. augusta 2022 predložiť úradu návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia 2023 – 2027 pre regulovanú činnosť pripojenie do sústavy, pričom návrh ceny mal spĺňať náležitosti upravené v § 14 ods. 4 zákona č. 250/2012 Z. z., a to vrátane navrhovaných cien, podmienok uplatnenia cien a podkladov podľa toho času platnej a účinnej vyhlášky č. 18/2017 Z. z. V prípade, že účastník konania nebol schopný predložiť úradu úplne vyplnený návrh ceny, bol povinný predložiť návrh ceny neúplný, pričom predložením cenového návrhu by začalo konanie o cenovej regulácii tak, ako tomu bolo aj v prípade iných regulovaných subjektov. Úrad je povinný sa takýmto neúplným, avšak podaným, návrhom ceny zaoberať.
67. Odvolací orgán dodáva, že v prípade, že by účastník konania podal v zákonom stanovenej lehote návrh ceny za pripojenie do sústavy, pričom návrh ceny by obsahoval náležitosti podľa toho času platnej a účinnej vyhlášky č. 18/2017 Z. z., postupoval by v súlade s platnou právnou úpravou. Odvolací orgán nesúhlasí s tvrdeniami účastníka konania, že platnosť vyhlášky č. 18/2017 Z. z. bola limitovaná len na regulačné obdobie 2017 – 2022.

Odvolací orgán opakovane zdôrazňuje, že vyhláška č. 18/2017 Z. z. bola v čase zákonného termínu na podávanie návrhu ceny za pripojenie do sústavy súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky.

68. Odvolací orgán ďalej uvádza, že argumentácia účastníka konania ohľadne nemožnosti podania návrhu ceny za pripojenie do sústavy sa javí ako účelová, pretože z predchádzajúcej argumentácie účastníka konania je zrejmé, že bol presvedčený o správnosti svojho postupu tým, že nepredložil návrh ceny, keďže podľa jeho názoru regulovanú činnosť pripojenie do sústavy vôbec nevykonáva, o čom sa snažil v odvolaní presvedčiť aj úrad.
69. Ďalej k argumentom účastníka konania o nemožnosti podať cenový návrh z dôvodu, že v minulosti túto činnosť nevykonával, odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie úradu, ktorým sa schvaľuje cena za pripojenie do sústavy, je platné dopredu, ide o cenu uplatňovanú po vydaní rozhodnutia. Teda cena sa neschvaľuje následne po vykonávaní regulovanej činnosti regulovaným subjektom. Uvedené potvrdzuje aj zákonná povinnosť podľa § 14 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorej je regulovaný subjekt povinný prvýkrát predložiť úradu návrh ceny na zvyšok regulačného obdobia na schválenie do 15 dní od doručenia povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti, pričom je zrejmé, že v tom čase ešte riadne nevykonáva regulované činnosti. Uvedené potvrdzuje povinnosť prevádzkovateľa distribučnej sústavy disponovať rozhodnutím úradu o schválení ceny za pripojenie do sústavy.
70. Odvolací orgán uvádza, že dodržiavanie platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností (regulovaných činností) reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Naopak, nedodržanie právnych predpisov predstavuje konanie v rozpore s verejným záujmom, keďže formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania, reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Pri začatí vykonávania regulovanej činnosti si účastník konania musel byť vedomý, že vykonávanie regulovanej činnosti (distribúcia elektriny) musí byť v súlade s platnou právnou úpravou. Odvolací orgán dodáva, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak regulované subjekty vykonávali regulovanú činnosť v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z., a teda vykonávali regulovanú činnosť vo verejnom záujme.
71. Odvolací orgán má za to, že účastník konania porušil povinnosť podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. a dopustil sa spáchania správneho deliktu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.
72. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je

potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvedené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.

73. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.
74. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval skutok, ktorého sa účastník konania dopustil.
75. K argumentom účastníka konania ohľadne nedostatkov odôvodnenia rozhodnutia odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Skutkový stav je bez pochybností možné podradiť pod právnu normu (jej hypotézu) ustanovenú v § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.
76. Odvolací orgán má za to, že v priebehu správneho konania prvostupňový orgán pri hodnotení skutkového stavu veci postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušného správneho deliktu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaneho správneho deliktu. Odvolací orgán ďalej uvádza, že má za to, že prvostupňový orgán postupoval pri vydávaní rozhodnutia s dostatočnou starostlivosťou tak, aby zachoval čo najvyššiu mieru objektivity za účelom vydania zákonného rozhodnutia.
77. Ďalej odvolací orgán uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho

spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok.

78. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona účastníkom konania a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správneho deliktu vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z.
79. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
80. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.
81. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.). Navyiac, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadiskami zaoberať.

Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).

82. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu, je obligatónnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správneho orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analógie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
83. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
84. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne a i vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.
85. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal všetky podklady potrebné pre zistenie skutočného stavu veci a dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z.
86. Prvostupňový orgán pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených zákonom, pričom je ďalej povinný sledovať všetky zmeny v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch.
87. Prvostupňový orgán zároveň uviedol, že účastník konania je držiteľom povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny. Podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a zákona č. 251/2012 Z. z., to znamená, že účastník konania má mať ustanovenú odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou. Účastník konania tým,

že disponuje povolením na distribúciu elektriny, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky.

88. Prvostupňový orgán pri rozhodovaní zohľadnil čas trvania protiprávneho stavu, ktorý trvá od 01. septembra 2022, pričom v čase vydania rozhodnutia pretrvával, pretože účastník konania dodatočne nepristúpil k náprave protiprávneho stavu.
89. Aj napriek skutočnosti, že v prípade správneho deliktu podľa výroku rozhodnutia ide o administratívnu povinnosť, prvostupňový orgán uviedol, že konanie o cenovej regulácii, v ktorom úrad schvaľuje regulovanú cenu a podmienky jej uplatnenia, predstavuje základný nástroj úradu na dosiahnutie účelu regulácie, a to transparentným a nediskriminačným spôsobom zabezpečiť dostupnosť tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané a konkurencieschopné ceny. Teda nepredloženie návrhu ceny podľa § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. negatívne ovplyvnilo výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie.
90. Ďalej prvostupňový orgán ako priťažujúcu okolnosť vyhodnotil aj skutočnosť, že účastník konania sa dopustil správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty, a to rozhodnutia č. 0082/2021/K zo dňa 21. septembra 2021 o uložení pokuty vo výške 1 300,- eur, ktoré nadobudlo právoplatnosť 08. októbra 2021, to znamená, že prvostupňový orgán vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania bol upozornený na dodržiavanie platných právnych predpisov v oblasti regulácie sieťových odvetví a aj napriek tomu sa dopustil opakovane správneho deliktu.
91. Odvolací orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.
92. Účastník konania uviedol, že zdôvodnenie výšky pokuty tým, že už v minulosti účastník konania porušil právne predpisy, za ktoré mu bola uložená pokuta, považuje za irelevantné, pretože aj toto rozhodnutie bolo vydané „od stola“ a nezohľadňovalo špecifikum činnosti účastníka konania.
93. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že záver účastníka konania je právne nesprávny. Prvostupňový orgán bol v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. povinný pri rozhodovaní o výške uloženej pokuty zohľadniť skutočnosť, či sa účastník konania dopustil správneho deliktu opakovane do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty. Túto skutočnosť aj prvostupňový orgán zohľadnil ako priťažujúcu. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania ohľadne neoprávnené uloženej predchádzajúcej pokuty odvolací orgán uvádza, že účastník konania mal možnosť voči uvedenému rozhodnutiu podať odvolanie, čo však neurobil. Zároveň však odvolací orgán uvádza, že má za to, že uvedené rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, keďže účastník konania si nespĺnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona a nepredložil úradu na schválenie návrh na zmenu prevádzkového poriadku na základe zmien všeobecne záväzných právnych predpisov, pričom je potrebné zdôrazniť, že zmeny právnych predpisov boli významné a týkali sa činnosti každého jedného prevádzkovateľa distribučnej sústavy bez výnimky.

94. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženie pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 1 300,- eur, ktorá je na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán pri určení pokuty prihliadol aj na ustálenú judikatúru, t. j. aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a zároveň aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvedený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.
95. Odvolací orgán dodáva, že čo sa týka určení pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., prvostupňový orgán tak rozhodol po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinností. V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový orgán zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu pokuty, ktorú považuje za primeranú zistenému porušeniu zákona. S poukazom na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktnie v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanovení § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správnych deliktov a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.
96. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán bol povinný v zmysle ustálenej judikatúry uložiť účastníkovi konania pokutu za porušenie platnej právnej úpravy tak, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Pokiaľ uložená pokuta nebude citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie jej preventívnej funkcie, a to jednak do vnútra vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému porušeniu, do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší právne predpisy, ale aj smerom navonok vo vzťahu k ostatným regulovaným subjektom a nositeľom rovnakých zákonných povinností, ktorých má odstrašiť od porušovania platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví.

97. Odvolací orgán na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že potreba účinne sankcionovať protiprávne konania naplňujúce skutkovú podstatu iných správnych deliktov vyplýva pre Slovenskú republiku taktiež z práva Európskej únie. V mnohých prípadoch totiž ide o postih za porušenie povinností uložených právnymi predpismi a prijatými na úrovni Európskej únie, a to buď priamo (nariadenia Únie) alebo nepriamo na základe vnútroštátnych právnych predpisov transponujúcich smernice. Súdny dvor Európskej únie pritom vždy zdôrazňuje povinnosť členských štátov postihovať porušenie povinností plynúcich z úniového práva dostatočne efektívnymi sankciami a zaistiť tak „užitočný účinok“ (l'effet utile) úniového práva. Uložené sankcie tak musia mať podľa Súdneho dvora Európskej únie dostatočne odradzujúci účinok, a to tak z hľadiska prípadnej recidívy zo strany samotného delikventa, ako aj z hľadiska ostatných subjektov (napríklad rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 1983, C-100/80 až 103/80, SA Musique Diffusion française a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev, bod 106).
98. Odvolací orgán uvádza, že cenová regulácia predstavuje dominantnú činnosť úradu, prostredníctvom ktorej úrad vytvára vhodné podmienky na vznik transparentného a nediskriminačného trhového prostredia a zároveň prijíma opatrenia, ktoré zaručujú odberateľom bezpečnú a spoľahlivú dodávku elektriny a s ňou súvisiace služby za spravodlivé ceny. Jednou z najdôležitejších úloh úradu v rámci regulácie sieťových odvetví je ochrana odberateľov, ktorí vystupujú v zmluvných vzťahoch s regulovanými subjektmi ako slabšia strana. Účastník konania svojím konaním obišiel zákonom č. 250/2012 Z. z. ustanovenú povinnosť v rámci cenovej regulácie, a preto odvolací orgán považuje sankciu vo výške 1 300,- eur za sankciu represívnu, ale zároveň dostatočne preventívnu, aby sa uvedený stav už v budúcnosti neopakoval. Preto je potrebné takéto konanie trestať dôsledne a v rámci zákonných možností.
99. Odvolací orgán v nadväznosti na všetky vyššie uvedené skutočnosti uvádza, že výška uloženej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. priťažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.
100. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
101. Účastník konania v petite odvolania *žiada, aby bolo rozhodnutie zrušené v celom rozsahu.*
102. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. a pri ukladaní pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 1 300,- eur za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti

poľahčujúceho aj prit'azujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená pokuta predstavuje 1,30 percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 500,- eur do 100 000,- eur.

103. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
104. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške 1 300,- eur, prihliadol na spáchaný správny delikt a ním vyvolané následky, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.
105. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z.
106. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 1 300,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
107. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 250/2012 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu identifikovaného vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

108. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.

109. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že pokuta vo výške 1 300,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
110. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxxx.
111. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Andrej Juris
predseda